

Sant Llop

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Batlle, 6 - Zona de Dosrius
Emplaçament Al km. 3 de la carretera BV-5101, primera sortida de la rotonda d'accés a can Massuet del Far
Alçada: 171m

Coordenades:

Latitud: 41.59832
Longitud: 2.4209
UTM Est (X): 451740
UTM Nord (Y): 4605342

Classificació

Número de fitxa 08075-3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC 8550
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 001718800DG50E
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2017 - 01:00

Descripció

Ermita d'una sola nau amb absis carrat (17x 6 metres), coberta amb una volta de canó amb llunetes recolzada en una motllura rectilínia disposada a la línia d'imposta del murs laterals. La nau s'ilumina mitjançant finestres rectangulars emmarcades amb carreus de pedra i obertes al mur de ponent. La façana principal, orientada al sud-oest, presenta un portal d'accés rectangular, al que s'accedeix mitjançant unes escales, i un òcul superior. Al seu costat hi ha un senzill rellotge de sol pintat. La façana està coronada per un petit campanar d'espadanya, format per un arc de mig punt amb les impostes motllurades i una campana. El parament està arrebossat i pintat, tot i que l'aparell de l'obra es pot veure a la façana de ponent (bastit en pedra de diverses mides disposada irregularment). Adossada al mur de llevant hi ha una vivenda de planta rectangular i dues plantes, amb la coberta de teula àrab d'un sol vessant. Presenta obertures rectangulars, algunes de les quals amb els ampits motllurats, i un pati tancat delimitat amb una barana d'obra arrebossada, amb obertures d'arc rebaixat.

Observacions:

Estructuralment, l'ermita comptava amb tres contraforts de pedra, adossats al parament de ponent. A l'interior tenia un cor de fusta, al que s'accedia per una escala de pedra. Durant una època també tingué un retaule i un cancell, que separava el presbiteri dels fidels. Als voltants de l'edifici es van trobar restes de sepultures humanes, que probablement correspondrien als ermitans que hi havien viscut. Altres denominacions relacionades amb l'edifici: capella de Sant Llop i Santa Eulàlia.

Història

La primera referència documental directa del temple és de l'any 1353 i sota l'advocació de Santa Eulàlia. Entre els anys 1508 al 1658 ja es menciona com la capella de Sant Llop i Santa Eulàlia. En una visita pastoral datada l'any 1608, el bisbe mana que a la capella no hi habitesin persones casades sinó només religiosos o ermitans. L'any 1658 es demana llicència al rector de Dosrius per fer d'ermità de Sant Llop i Santa Eulàlia. Segons aquestes dades, entre finals del segle XVII i principis del segle XVIII, es degué fer el vot de poble a Sant Llop (contra l'epidèmia que assolava a la població), quedant l'advocació del temple a aquest únic sant. De fet, a partir del 1730, només s'esmenta com a capella de Sant Llop. Les llicències per fer d'ermità continuen entre els anys 1738 i 1739. Posteriorment, l'any 1746 es demana llicència al rector de Dosrius per beneir la capella nova de Sant Llop. Això implica una reedificació del temple o un edifici de nova planta al mateix lloc que l'anterior. Entre els anys 1758 i 1780, les sol·licituds per fer d'ermità continuen. De fet, el temple continuà essent ermità fins a la primera meitat del segle XX, moment en què diverses famílies del poble s'hi instal·laren en règim de masoveria. En aquest temps, l'ermita passa a dependre de la parròquia de Dosrius. L'any 1997, la teulada fou refeta i l'interior del temple reformat. L'any 2000 s'hi col·locà una nova campana (hi ha constància que durant la guerra Civil, l'ermita fou saquejada i la campana retirada per fer-ne munició). Actualment, l'ermita és de propietat privada.

Bibliografia

ALMERICH I PADRÓ, Paulina (2000). Les ermites del Maresme. Vallgorguina: Associació Cultural Vallgorguina, p. 14, 18, 19, 24, 25, 32, 41. ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1989). "L'ermita de Sant Llop i l'església de Sant Andreu del Far". El Comú, núm. 9, p. 16-17, 47. ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius,

Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 31. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.R.02/002. AMAT I TEIXIDÓ, Jordi (2014). Retalls de la Guerra Civil al Maresme (1936-1939). Canet de Mar: Els 2 Pins, p. 490. GAVÍN I BARCELÓ, Josep Maria (1991). Maresme. Col. Inventari d'esglésies, 24. Barcelona: Pòrtic, p. 62. RAMIS NIETO, Josep. "Apunts per a una història de la guerra civil a Dosrius (1936-1939)". A Dosrius. Una visita al passat. 1-6 d'abril de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. [Http://www.poblesdecatalunya.cat/](http://www.poblesdecatalunya.cat/) [Consulta: 27-09-2017].

